

додавати інформацію, формувати, зберігати та відтворювати у потрібному форматі і т.д..

Отже, працюючи у ритмі інноваційних змін, використовуючи інформаційно-комунікаційні технології, випускник закладу вищої освіти, насамперед, майбутній спеціаліст фінансової справи буде більш підготовлений до своєї професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах. [текст]: навч. посіб./ Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. – Львів: «Магнолія 2006» – 312 с.
2. Барасюк Я. М., Стець О. В. Інформаційні системи і технології в економіці <https://studfiles.net/preview/5118185/> (дата звернення: 16.02.2022).
3. Ткач Ю. М. Теоретичні і методичні засади фундаменталізації професійної підготовки майбутніх економістів: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Хмельницький, 2018. 651 с.

Хомич Вікторія
к.ф.н., доцент;
Запорожець Сергій
студент I курсу

Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України «Ніжинський агротехнічний інститут»

**УКРАЇНСЬКІ ЕЛЕКТРОННІ ТЕРМІНОЛОГІЧНІ СЛОВНИКИ ДЛЯ
МЕХАНІКІВ, АГРОНОМІВ**

Кожен фахівець під час виконання певної роботи, зокрема механіки та агрономи, послуговується електронними термінологічними словниками, адже технічний прогрес зумовлює появу нових понять. **Загально відомо**, що терміни – це мовний код будь-якої професії, тому вміння користуватися словниками є надто важливим у сучасному світі.

Вищезазначена тема є актуальною, її досліджували Т.Панько, С.Головащук, С.Кулешов, Л.Симоненко, М.Теличко, С.Коцюк та інші. Проте ще залишилися ряд питань, що і є темою нашого дослідження.

Термінологічним словником називають лінгвістичний словник, де зібрано та систематизовано терміни й подано визначення лексем із певної галузі знань. Саме такої думки є С.Зозуля: «Тож рекомендуємо поняття «термінологічний словник» вживати у значенні одного із різновидів лінгвістичного словника, у якому зібрано та систематизовано терміни й визначення певної галузі знання» [4, с.39].

Особливістю наукової роботи такого зразка є те, що вона складається із ряду термінологічних статей, до складу яких входять дані :

- порядковий номер;
- термін або термінологічне словосполучення, що складається з двох або більше слів;
- можуть бути наявні синоніми, аббревіатури тощо;
- лексичне значення, тобто його тлумачення;
- посилання на взаємопов'язані терміни;
- відповідники терміна англійською або іншими мовами.

Discussion panel 4.
«Ensuring comprehensive and equitable quality education»

Слід зазначити, що в українських словниках терміни та їх тлумачення розміщено за алфавітом, також подано алфавітно-предметні покажчики їхніх іншомовних еквівалентів.

Щоб укласти термінологічну статтю, слід пройти деякі етапи. На думку учених, у кожного науковця свої творчі етапи в підготовці термінологічної статті. Наприклад, М.Теличко виокремлює чотири етапи:

1. Аналіз уже наявних термінологічних словників у певній сфері в Україні; дослідження потреб цільової аудиторії; визначення характеристик та структури словника.

2. Укладення реєстру термінів та їх переклад.

3. Оформлення словникових статей, упорядкування словника.

4. Уточнення значень деяких термінів фахівцями певних галузь..., редагування отриманого продукту [3, с. 230].

Тож творчі підходи у формуванні словників зумовлюють різні класифікації термінологічних словників. Ось, наприклад, пропонуємо таку [2, с. 46]:

- за охопленням сфер наук, зокрема *загальнонаукові, багатогалузеві (універсальні), галузеві, вузькогалузеві словники;*
- за кількістю залучених мов (*одно-, дво-, три- і багатомовні словники*);
- за призначенням (наприклад, *навчальні, інформативні, довідкові словники, енциклопедичні словники та енциклопедії відповідних галузей* тощо).

Сучасна практика укладання українськомовних термінологічних словників базується, за термінологією Л.Коцюка, на корпусі текстів, тобто це:

- частота вживання;
- сполучуваність з іншими лексемами;
- автентичність слова;
- граматичні форми;
- варіативність слів [5].

Темп сучасного життя вимагає від фахівця досконале вивчення термінів своєї професії та також мати постійний доступ до електронних джерел. Наприклад, пропонуємо сайти електронних термінологічних словників для спеціальності 208 «Агроінженерія»:

1. Лебеденко Ю.Ф. Короткий російсько-український словник інструментальника : посібник. 500 термінів. Вид. друге, стереотипне. К.: Кондор, 2008. 156 с.

2. Німецько-англо-російсько-український термінологічний словник піднімально-транспортних, будівельних, дорожніх, меліоративних машин і обладнання / Науков. ред. В.В. Мелашин. Дніпропетровськ: Пороги, 2004. 264с.
для спеціальності 201 «Агрономія»:

1. <https://superagronom.com/slovník-agroma>

2. <https://profbook.com.ua>

3. <https://www.studmed.ru>

Отже, темпи розвитку сільського господарства зростають, що й спричинює оновлення української термінології, тому зростають та окреслюються чіткі вимоги

до створюваних нових термінологічних словників. Саме такий вид словника відіграє важливу роль у засвоєнні теоретичного матеріалу з певної галузі, зокрема галузі знань 20 Аграрні науки та продовольство.

Список використаних джерел:

1. Панько Т.Г. Українське термінознавство: підручник : перевидання від 1927 року. К.: УКСП КОБЗА, 1993. 248 с.
2. Професійна діяльність і українська мова : навчальний посібник для студентів стаціонарної та заочної форми навчання спеціальності : 208 Агроінженерія / Хомич В.І., С.В.Толочко. Ніжин: Міланік, 2017. 278 с.
3. Теличко М.В. Етапи укладання термінологічних словників : дискурс словникової статті. Young Scientist. № 4.2 (68.2). April, 2019.
4. Зогуля С. Термінологічний словник «інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології» // <https://core.ac.uk/download/pdf/33186426.pdf>
5. Коцюк Л. Використання корпусів текстів у процесі укладання словників / Л.Коцюк // Лексикографічний бюлетень : зб. наук. праць. 2006. Вип.13. С.15-197.

Ярош Юрій

кандидат сільськогосподарських наук

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РОБОТИ НА ЗАНЯТТЯХ АГРОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасні активні методи навчання - це методи, спрямовані на активізацію мислення студентів, що характеризуються високим ступенем інтерактивності, мотивації та емоційного сприйняття навчального процесу, та дозволяють:

- активізувати та розвивати пізнавальну та творчу діяльність студентів;
- підвищувати результативність навчального процесу;
- формувати та оцінювати професійні компетенції, особливо у частині організації та виконання колективної роботи.

Активні методи навчання – це система методів, що забезпечують активність та різноманітність розумової та практичної діяльності у процесі освоєння навчального матеріалу. Активні методи навчання будуються на практичній спрямованості, ігровому дійстві та творчому характері навчання, інтерактивності, різноманітних комунікаціях, діалозі, використанні знань та досвіду здобувачів освіти, груповій формі організації їх роботи, залученні у процес усіх органів чуття, діяльнісному підході до навчання, руху та рефлексії.

Ідея активних методів навчання у педагогіці не нова. Родоначальниками методу прийнято вважати таких ушавлених педагогів, як Я. Коменський, І. Песталоцці, А. Дістервег, Г. Гегель, Ж. Руссо, Д. Дьюї. Хоча думка, що успішне навчання будується насамперед на самопізнанні, зустрічається ще в античних філософів.

Ознаки активних методів навчання:

активізація мислення, причому студент має бути активним; тривалий час активності – студент працює не епізодично, а протягом усього навчального процесу; самостійність у виробленні та пошуку рішень поставлених завдань; вмотивованість до навчання.

Класифікація активних методів навчання: